

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010343
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5818010343.3

Uznesenie

21 3To/69/2025

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovvej prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. novembra 2025 odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/147/2018 zo dňa 14.5.2025, a takto

rozhodol:

2 3To/69/2025

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 2 Tr. por. rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/147/2018 zo dňa 14.5.2025 vo vzťahu k obžalovanému A. B. zrušuje.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

19 3To/69/2025

Okresný súd Námestovo napadnutým rozsudkom, sp. zn. 6T/147/2018 zo dňa 14.5.2025 uznal obžalovanú C. C. vinnou zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, účinného od 6.8.2024 v časti dokonaného a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

A. B. v nezistenom čase roka 2015, používajúc meno A. D., nahovoril C. C. ako zamestnankyňu C. C., E., F., G. H. (ďalej iba „banka“) v pozícii „poradca senior“, aby neštandardným spôsobom, v rozpore so Zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách aj vnútornými predpismi banky, pripravovala žiadosti o úver a vyhotovovala úverové zmluvy pre osoby a na mená osôb, ktoré jej A. B. vytipuje, následne v období od 01.06.2015 do 21.01.2016 A. B. zasielal C. C. elektronicky z adresy A. na adresu C. <XXXXXX:XXXXXXXXX.XXXXXX@XXXX.XX>, tiež pomocou SMS správ, základné informácie pre žiadosti o úver, načo C. C. zadávala do systému banky bez osobnej účasti žiadateľov údaje, ktorými preverovala, či spĺňajú podmienky na poskytnutie úveru, a to aj opakovane s rôznymi údajmi až dovtedy, kým sa jej nepodarilo namodelovať situáciu, v ktorej bol úver možný, ďalej A. B. zasielal C. C. elektronicky, osobne aj cez iné osoby kópie osobných dokladov týchto žiadateľov, spolu s falošnými podkladmi, určenými na preukázanie schopnosti dotknutých osôb splácať úver, a to pre banku nepreverteľnými cudzozemskými pracovnými zmluvami, výplatnými listinami a výpismi z bankových účtov, na podklade ktorých C. C. vopred pripravila bez účasti žiadateľa všetku dokumentáciu,

následne klienti, v niektorých prípadoch aj iné podstrčené osoby vystupujúce ako dotýčny klient pod jeho menom prichádzali do banky podpisovať pripravené žiadosti o úver, úverové zmluvy a k nim prislúchajúce dokumenty, v týchto prípadoch:

- D. G., číslo úveru: 5074754828, výška úveru: 30.000 €, dátum poskytnutia: 15.07.2015, škoda 28.944,62 €, v mene klienta najprv bez jeho prítomnosti, na základe kópií dokladov, poskytnutých A. B. (potvrdenie zamestnávateľa o príjme, výpis z účtu v ČR, mzdové lístky), zadala C. C. dňa 15.05.2015 do systému žiadosť o úver v sume 20.000,-€, čo systém odmietol, tak dňa 13.07.2015 zaevidovala ďalšiu žiadosť s ručiteľom A. E., pričom požiadal dňa 15.07.2015 o úver vo výške 20.000,-€ a neskôr na sumu 30.000,-€ pod číslom úveru 5074754828, pri ktorej spracovala nepravdivé údaje, že klient pracoval v ČR v spoločnosti DISPLAY-s, s.r.o., následne bol úver povolený a 15.07.2015 čerpaný,

- G. G., číslo úveru: 5075868106, výška úveru: 30.000 €, dátum poskytnutia: 13.08.2015, škoda 27.197,05 €; potom, čo žiadateľ, v tom čase nezamestnaný, prišiel po predchádzajúcom dohovore do banky a predložil iba občiansky preukaz, C. C. s použitím už pripravených nepravdivých podkladov o zamestnaní zaevidovala dňa 11.8.2015 žiadosť o úver číslo 5075868106 na sumu 15.000 €, ktorú neskôr zmenila na sumu 30.000 € s tým, že klient je zamestnaný v ČR v spoločnosti AUTOMEDIC, s.r.o. na dobu neurčitú, hoci z bankového systému vedela, že ide o živnostníka, ktorý už v minulosti nespĺnil podmienky poskytnutia úveru, následne po schválení bol úver čerpaný dňa 13.08.2015,

- D. I., číslo úveru: 5077259531, výška úveru: 20.000 €, dátum poskytnutia: 16.09.2015, škoda: 23.288,76 €; bez prítomnosti a vedomia žiadateľa, v tom čase bezdomovca bez pracovného pomeru, C. C. na základe údajov zaslaných postupne e-mailmi 11. 09. 2015 a 16. 09. 2015 od A. B. a pripojených nepravdivých podkladov (potvrdenie zamestnávateľa o príjme, výpis z účtu v ČR, mzdové lístky), zadala dňa 11.9.2015 do bankového systému žiadosť o úver vo výške 12.000 €, po modelovaní žiadosti a prerušení pokračovala dňa 16.09.2015, keď spracovala žiadosť o úver v sume 20.000 €, ktorú zaslala na schválenie s tým, že klient pracuje na dobu neurčitú v ČR v spoločnosti ENPRAG,s.r.o s čistým mesačným príjmom 1.000 €, úver bol schválený a vyplatený toho istého dňa v časti na účet, ktorým v tom čase disponoval A. B. a v časti 9.000 € v hotovosti,

- J. D., číslo úveru: 5077842436, výška úveru: 25.000 €, dátum poskytnutia: 28.09.2015, škoda 23.982,63 €; potom, čo žiadateľ, v tom čase nezamestnaný, prišiel po predchádzajúcom dohovore s A. B. do banky a predložil iba občiansky preukaz a ďalší doklad totožnosti spolu s dokladmi, ktoré mu poskytol A. B., C. C. s použitím nepravdivých podkladov o zamestnaní zaevidovala dňa 16.09.2015 žiadosť o úver číslo 5077842436 na sumu 15.000 €, ktorú neskôr zmenila na sumu 30.000 € s tým, že klient je zamestnaný v ČR v spoločnosti TOMICARS HK, s.r.o. na dobu neurčitú, úver bol schválený a čerpaný dňa 28.09.2015,

- K. E., číslo úveru: 5078099971, výška úveru: 20.000 €, dátum poskytnutia: 02.10.2015, škoda 19.325,80 €;na základe dokladov, ktoré jej dňa 25.09.2015 zaslal e-mailom A. B. (potvrdenie zamestnávateľa o príjme, výpis z účtu v ČR, mzdové lístky) bez prítomnosti žiadateľa dňa 25.09.2015 modelovala rôzne žiadosti o úver, pri ukončení uvádzala, že úver bol odmietnutý klientom, dňa 26.09.2015, následne žiadateľ, v tom čase nezamestnaný, prišiel po predchádzajúcom dohovore spoločne s A. B. do banky a predložil iba občiansky preukaz, zadala novú žiadosť číslo 5078099971 o úver vo výške 20.000 €, s doplneným spoludlžníkom D. F., ktorý bol zamestnaný v spoločnosti Tatry mountain resorts, a.s. a s uvedením u K. E. zamestnávateľa v Českej republike Display-S, s.r.o., na základe toho bol úver schválený a vyplatený dňa 02.10.2015,

- C. L., číslo úveru: 5080938607, výška úveru: 15.000,-€, dátum poskytnutia: 18.11.2015, škoda 19.011,72 €; potom, čo žiadateľ, v tom čase nezamestnaný, prišiel po predchádzajúcom dohovore s A. B. do banky, bez predloženia adekvátnych dokladov zo strany žiadateľa, C. C. s použitím nepravdivých podkladov o zamestnaní zaevidovala dňa 18. 11. 2015 žiadosť na spotrebný úver vo výške 15.000 € s tým, že žiadateľ od 1.12.2014 pracuje v ČR v spoločnosti STOCK Plzeň -Božkov, s.r.o. na dobu neurčitú s čistým mesačným príjmom 1.000 €, keďže žiadateľ aj tak nespĺňal podmienky banky na schválenie úveru, a to dĺžku zamestnania v zahraničí, opätovne dňa 20.11.2015 do systému novú žiadosť o úver vo výške 20.000 € vedenú pod číslom 5080938607 s tým, že žiadateľ pracuje od 2.4.2013 v ČR v spoločnosti STOCK Plzeň-Božkov, s.r.o. s čistým mesačným príjmom 1.037 €, žiadosť niekoľkokrát prerušila, anulovala výsledok a opätovne sa pokúšala spracovať v dňoch 30.11.2015, 7.12.2015 a

14.12.2015, na podklade dokumentov z e-mailov od A. B., počas toho zaevidovala spoludlžníka J. M., následne bola žiadosť schválená a úver čerpaný v sume 15.000,-€ dňa 14.12.2015,

- N. I., číslo úveru: 5080732297, výška úveru: 20.000 €, dátum poskytnutia: 01.12.2015, škoda 22.507,92 €; potom, čo žiadateľ, v tom čase nezamestnaný, prišiel po predchádzajúcom dohovore do banky a predložil iba občiansky preukaz a ďalší doklad totožnosti, C. C. s použitím nepravdivých podkladov o zamestnaní zaevidovala žiadosť na spotrebný úver dňa 30.11.2015 pod číslom 5080732297 na sumu 15.000 €, ktorú neskôr zmenila na sumu 20.000 € s tým, že klient je zamestnaný v ČR v spoločnosti FERRMON, s.r.o. na dobu neurčitú, úver bol schválený dňa 01.12.2015 vo výške 20.000 € a poskytnutý v hotovosti,

- A. K., číslo úveru: 5079908654, výška úveru: 6.000,-€, dátum poskytnutia: 03.12.2015, škoda 6.129,29 €; bez prítomnosti žiadateľky C. C. na základe údajov zaslaných e-mailom od A. B. a pripojených nepravdivých podkladov (potvrdenie zamestnávateľa o príjme, výpis z účtu v ČR, mzdové lístky), dňa 09. 11. 2015 zadala do bankového informačného systému žiadosť o úver vo výške 30.000 € s tým, že žiadateľka pracuje v ČR v spoločnosti AUTOMEDIC, s.r.o. ako administratívny pracovník na dobu neurčitú od 02. 01. 2012 s príjmom 1.332,43 €, žiadosť niekoľkokrát prerušila a opätovne sa ju pokúšala spracovať žiadosť v dňoch 26.11.2015, 27.11.2015, až dňa 02.12.2015 bol schválený a vyplatený úver iba vo výške 6.000 €,

v niektorých prípadoch zamestnankyňa „C., E.“ C. C. do systému sporiteľne skúšobne nahadzovala rôznych zamestnávateľov a rôznu výšku príjmu klienta, ktorý o úver v skutočnosti nepožiadaval a o jej konaní ani nevedel, v snahe dosiahnuť uzavretie úverovej zmluvy na základe údajov, ktoré nezískala od klienta, ale po dohode s A. B., po automatickom odmietnutí úveru bankovým systémom príjem klienta upravila, niekedy opakovane, navýšením, až kým nedošlo k nahodeniu postačujúceho príjmu a odsúhlaseniu úveru, na základe vlastných zistení banky „C., E.“ došlo k zamietnutiu takto podaných žiadostí samotnou bankou, za použitia fiktívnych údajov a falošných potvrdení zahraničných zamestnávateľov a výplatné pásky týchto zamestnávateľov a to v týchto nasledovných prípadoch:

- A. N., číslo úveru: 5080566049, žiadosť o úver zadala do systému dňa 23.11.2015, výška úveru: 15.000 €, s dokladovaním zahraničného zamestnávateľa STOCK Plzeň-Boškov, úver neposkytnutý po zistení protiprávneho konania dňa 26. 01. 2016,

- O. A., číslo úveru: 5077741459, žiadosť o úver zadala do systému dňa 06.10.2015, výška úveru: 20.000 €, s uvedením zamestnávateľa v Českej republike, nereagovala na automatickú výzvu nahlásiť vec oddeleniu pre finančné podvody, úver nebol poskytnutý a napriek tomu žiadosť opakovala pod číslom úveru: 5074510102, žiadosť o úver zo dňa 07.10.2015, výška úveru: 20.000 €, úver neposkytnutý - zrušené bankou, číslo úveru: 5078271137, žiadosť o úver zo dňa 08.10.2015, výška úveru: 20.000 €, úver neposkytnutý - zrušené bankou,

- G. P., číslo úveru: 5073107282, žiadosť zadala do systému 03.06.2015, výška úveru: 12.000 €, úver neposkytnutý - zrušené bankou, číslo úveru: 5076230294, žiadosť zo dňa 19.08.2015, výška úveru: 20.000 €, úver neposkytnutý - zrušené bankou, číslo úveru: 5076335918, žiadosť zo dňa 21.08.2015, výška úveru: 20.000 €, úver neposkytnutý - zrušené bankou,

- G. D., číslo úveru: 5077870357, žiadosť zadala do systému 25.09.2015, výška úveru: 12.000 €, na základe nepravdivých údajov o príjme žiadateľa zo zamestnania v Českej republike, s vykázaním podpisu v systéme, po dvoch výzvach na doplnenie spoludlžníka úver nebol poskytnutý a žiadosť bola zrušená bankou,

- K. M., číslo úveru: 5077258846, žiadosť zadaná do systému dňa 11.09.2015, výška úveru: 15.000 €, s uvedením nepravdivých údajov o príjme žiadateľa zo zamestnania v Českej republike, úver nebol poskytnutý a žiadosť bola zrušená bankou,

- C. G., číslo úveru: 5079532984, žiadosť zadala do systému dňa 30.10.2015, výška úveru: 12.000 €, s uvedením nepravdivých údajov o príjme žiadateľa zo zamestnania v Českej republike, po troch zamietnutiach systémom doplnila spoludlžníka D. G., úver nebol poskytnutý a žiadosť bola zrušená bankou,

- G. Q., číslo úveru: 5074676647, žiadosť zadala do systému dňa 10.07.2015, výška úveru: 20.000 €, so zadaním nepravdivých dokladov o mzde od zahraničného zamestnávateľa, žiadosť bola zrušená automaticky systémom banky,

- E. F., číslo úveru: 5073223769, žiadosť zadaná do systému dňa 25.06.2015, výška úveru: 30.000 €, so zadaním nepravdivých dokladov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Poľsku, 30.06.2015 doplnila spoludžníka D. D., úver nebol poskytnutý a žiadosť bola zrušená bankou,

- A. I., číslo úveru: 5072995687, žiadosť zadaná do systému 01.06.2015, výška úveru: 15.000 €, so zadaním nepravdivých dokladov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Poľsku, úver neposkytnutý, žiadosť nebola ukončená obžalovanou, ďalšia žiadosť číslo úveru: 5073002405, zadaná 02.06.2015, výška úveru: 12.000 €, pripojená spoludžníčka K. R., úver neposkytnutý bankou pre nespôsobilosť spoludžníčky, ďalšia žiadosť číslo úveru: 5074422858 zo dňa 03.06.2015, výška úveru: 20.000 €, úver bol poskytnutý, ale nečerpaný a následne zrušený bankou,

- A. S., číslo úveru: 5072994721, žiadosť zadala dňa 01.06.2015, výška úveru: 12.000 €, so zadaním nepravdivých dokladov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Rakúsku, pripojená spoludžníčka K. R., úver bol poskytnutý, ale nečerpaný a následne zrušený bankou,

- A. T., číslo úveru: 5077112185, žiadosť zadala do systému dňa 09.09.2015, výška úveru: 15.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, úver bol poskytnutý, ale nečerpaný a následne zrušený bankou,

- G. D., číslo úveru: 5077662777, žiadosť zadala do systému dňa 22.09.2015, výška úveru: 12.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, po dvoch výzvach na doplnenie spoludžníka bola žiadosť zrušená bankou,

- A. C., číslo úveru: 5078650401, žiadosť zadala do systému dňa 13.10.2015, výška úveru: 12.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, s vykázaným podpisom v systéme, po dvoch výzvach na doplnenie spoludžníka bola žiadosť zrušená bankou,

- D. K., číslo úveru: 5078549186, žiadosť zadaná do systému dňa 12.10.2015, výška úveru: 15.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, po upozornení na odcudzený, resp. stratený občiansky preukaz, žiadosť opakovane zadávala do systému dovtedy, až bol úver poskytnutý, no následne nebol čerpaný a bol zrušený bankou,

- D. D., číslo úveru: 5079285880, žiadosť zadala do systému dňa 27.10.2015, výška úveru: 12.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, úver nebol poskytnutý z dôvodu neplnenia podmienok banky, keď nebol doplnený spoludžník,

- G. S., číslo úveru: 5078889594, žiadosť zadala do systému dňa 19.10.2015, výška úveru: 15.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, po výzve na doplnenie spoludžníka úver neposkytnutý a následne bola žiadosť zrušená bankou,

- E. F., číslo úveru: 5081652109, žiadosť zadaná do systému dňa 14.12.2015, výška úveru: 15.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, po výzve na doplnenie spoludžníka so žiadosťou ďalej nepracovala a táto bola následne zrušená bankou,

- L. E., číslo úveru: 5080377723, žiadosť zadaná do systému dňa 19.11.2015, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, výška úveru: 15.000 €, následne žiadosť anulovala a doplnila spoludžníka B. C., po upozornení, že zadaný občiansky preukaz je odcudzený, nekontaktovala oddelenie pre finančné podvody a žiadosť spracovávala s uvedením iného občianskeho preukazu, žiadosť bola neukončená a následne zrušená bankou,

- Q. F., číslo úveru: 5076147845, žiadosť zadala do systému dňa 17.08.2015, výška úveru: 20.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, následne

zadávala stále nové žiadosti v dňoch 02. 09. až 07. 10. 2015, pričom ignorovala 6 výstrah systému o negatívnych informáciách z úverového registra, následne bola neukončená žiadosť zrušená bankou,

pričom žiaden z údajných žiadateľov o úver, pri ktorých C. C. zadala do systému informácie o zamestnaní v zahraničí, tam nepracoval a do banky sa skutočne dostavili iba A. I. s K. R.,

takýmto konaním C. C. zamestnankyne oprávnenej konať za C. C., E., ktorá umožnila získať úver tomu, o kom vedela, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie v spolupáchateľstve s osobou A. B., bola C. C., E. F., U.: XXXXXXXX uvedená do omylu v otázke fiktívne vyhotovených a sfaľšovaných dokladov predkladaných banke, následkom čoho táto poskytla úvery rôznym klientom minimálne v deviatich prípadoch so spôsobenou škodou vo výške najmenej 176.000,- € a minimálne v ďalších devätnástich prípadoch sa pokúsili vylákať finančné prostriedky ku škode C. C., E. vo výške 307.000,- €.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti obžalovanej C. C. uložil podľa § 222 ods. 5 Tr. zákona účinného od 6.8.2024, § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona obžalovanej určil skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovanú C. C., Q. G., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom N. XXX, oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo sp. zn. Pv 379/16/5507 zo dňa 12.10.2018, pre skutok právne posúdený ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, 4 Tr. zákona účinného od 6.8.2024 spáchaný na tom skutkovom základe, že

A. B. v nezistenom čase roka 2015, používajúc meno A. D., nahovoril C. C. ako zamestnankyňu C. C., E., F., G. H. (ďalej iba „banka“) v pozícii „poradca senior“, aby neštandardným spôsobom, v rozpore so Zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách aj vnútornými predpismi banky, pripravovala žiadosti o úver a vyhotovovala úverové zmluvy pre osoby a na mená osôb, ktoré jej A. B. vytipuje, a to v prípade

- G. Q., číslo úveru: 5074944998, výška úveru: 18.000 €, dátum poskytnutia: 20.07.2015, škoda 21.172,95 €; potom, čo žiadateľka niekoľkokrát neúspešne žiadala o úver v C., E. L. F., kde uvádzala zamestnávateľa Mestskú časť Ružinov, dňa 10.07.2015 zadala C. C. pod číslom 5074676647 žiadosť o úver 20.000 €, neskôr upravený na 14.000 €, pri ktorej spracovala nepravdivé doklady už na meno zahraničného zamestnávateľa spoločnosti OSTRAVAPOL BETA, s.r.o., úver bol dňa 16.07.2015 zamietnutý bankou, dňa 17.07.2015 spracovala druhú žiadosť o úver na sumu 18.000 € pod číslom 5074944998, kde už uviedla aj ďalšieho zamestnávateľa Mestskú časť Ružinov, Domov dôchodcov, úver bol dňa 20.7.2015 schválený vo výške 18.000 €, čiastočne použitý na úhradu predchádzajúceho úveru 5.980,31 € a časť 12.019,69 € bola vyplatená bezhotovostne,

a tiež do systému sporiteľne skúšobne nahadzovala rôznych zamestnávateľov a rôznu výšku príjmu klienta, po automatickom odmietnutí úveru bankovým systémom príjem klienta upravila, až kým nedošlo k nahodeni postačujúceho príjmu a odsúhlaseniu úveru, na základe vlastných zistení banky „C., E.“ došlo k zamietnutiu takto podaných žiadostí samotnou bankou, za použitia fiktívnych údajov a falošných potvrdení zahraničných zamestnávateľov a výplatné pásky týchto zamestnávateľov a to v týchto nasledovných prípadoch:

- A. L., číslo úveru: 5077167653, žiadosť zadala dňa 10.09.2015, výška úveru: 15.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, úver bol automaticky zamietnutý z dôvodu evidencie strateného občianskeho preukazu, pričom C. C. ignorovala výzvu na ohlásenie veci oddeleniu finančných podvodov,

- D. T., číslo úveru: 5078315494, žiadosť zadala do systému dňa 06.10.2015, výška úveru: 15.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, úver ostal rozpracovaný a následne bol zrušený bankou,

- J. D., číslo úveru: 5081437791, žiadosť o úver na kúpu nehnuteľnosti zadala do systému dňa 10.12.2015, výška úveru 140.000 €, nereagovala na upozornenia, že je možné úver poskytnúť len do 80% hodnoty nehnuteľnosti, následne bol úver zo strany banky zamietnutý,

- A. F., číslo úveru: 5074089784, žiadosť zadala do systému dňa 26.06.2015, a pre nesplnenie podmienok úveru bola žiadosť zamietnutá automaticky systémom,
- H. G., číslo úveru: 5069863093, žiadosť zo dňa 18.03.2015, výška úveru: 2.000 €, následne sa snažila do systému doplniť spoludlžníkov A. G. a D. G., no keďže nevedela overiť zamestnávateľov v SR, označila úver ako odmietnutý klientom,
- I. E., číslo úveru: 5071581714, žiadosť zadala do systému dňa 28.04.2015, výška úveru: 6.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, po troch výzvach systému na doplnenie spoludlžníka označila úver ako odmietnutý klientom,
- G. I., číslo úveru: 5078030034, žiadosť zadala do systému dňa 30.09.2015, výška úveru: 16.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, žiadosť opakovala aj po 6 zamietnutiach systému, neukončila ju, až následne bola zrušená bankou,
- Q. F., číslo úveru: 5068538176, žiadosť zadala do systému dňa 17.02.2015, výška úveru: 12.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Rakúsku, po upozornení na negatívne informácie z úverového registra žiadosť ukončila ako úver odmietnutý klientom,
- J. K., číslo úveru: 5072058669, žiadosť zo dňa 11.05.2015, výška úveru: 12.000 €, pre potrebu doplnenia spoludlžníka úver automaticky zamietnutý systémom banky,
- D. I., číslo úveru: 5076520881, žiadosť zadaná do systému dňa 25.08.2015, výška úveru: 12.000 €, na základe údajov od A. B., následne, v dôsledku duplicitnej žiadosti na pobočke v Nižnej ukončila žiadosť ako úver odmietnutý klientom,
- A. U., číslo úveru: 5080108283, žiadosť zo dňa 23.11.2015, výška úveru: 15.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, postupne pridávala spoludlžníkov K. E. a I., aj napriek negatívnym informáciám z úverového registra, podklady následne neodovzdala na evidenciu, boli nájdené v jej šuflíku a banka žiadosť zamietla,
- Q. F., číslo úveru: 5080390231, žiadosť zadaná do systému dňa 19.11.2015, výška úveru: 15.000 €, po neoverení príjmu v tuzemsku a snahe o doplnenie spoludlžníka I. bola žiadosť po odchode C. C. zamietnutá bankou,
- A. I., číslo úveru: 5077107271, žiadosť zadaná do systému dňa 09.09.2015, výška úveru: 2.500 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, podklady následne neodovzdala na evidenciu, boli nájdené v jej šuflíku a banka žiadosť zamietla,
- G. Q., číslo úveru: 5080911295, žiadosť zadala do systému dňa 30.11.2015, výška úveru: 3.000 €, so zadaním neovereného zamestnávateľa v tuzemsku, podklady následne neodovzdala na evidenciu, boli nájdené v jej šuflíku a banka žiadosť zamietla,
- I. R., D. R., číslo úveru: 5078778173, žiadosť zadala do systému dňa 15.10.2015, výška úveru: 3.000 €, po 6 výzvach na doplnenie ďalšieho spoludlžníka ukončila žiadosť ako úver odmietnutý klientom, následne zaevidovala žiadosť, číslo úveru: 5079653364, žiadosť zo dňa 03.11.2015, výška úveru: 40.000 €, kde po rovnakom postupe banky opätovne ukončila žiadosť ako úver odmietnutý klientom,
- K. C., číslo úveru: 5075178738, žiadosť zadala do systému dňa 23.07.2015, výška úveru: 8.000 €, podklady následne neodovzdala na evidenciu, boli nájdené v jej šuflíku a banka žiadosť zamietla,
- K. T., číslo úveru: 5072570355, žiadosť zadala dňa 22.05.2015, výška úveru: 20.000 €, po 10 upozorneniach na potrebu adekvátneho spoludlžníka ukončila žiadosť ako úver odmietnutý klientom, následne začala pod číslom úveru: 5082525734 spracovávať žiadosť dňa 07.01.2016, výška úveru: 45.000 €, ktorú však nedokončila pre ukončenie pracovného pomeru,

- A. P., číslo úveru: 5076949418, na základe e-mailu od A. B. vstúpila do systému, no následne sa klient dostavil na pobočku v Nižnej, kde podal žiadosť o dňa 04.09.2015, výška úveru: 25.000 €, so zadaním nepravdivých údajov o mzde od zahraničného zamestnávateľa v Českej republike, úver mu však nebol poskytnutý,

príčom žiaden z údajných žiadateľov o úver, pri ktorých C. C. zadala do systému informácie o zamestnaní v zahraničí, tam nepracoval a do banky sa skutočne dostavili iba G. I. a v pobočke v Nižnej A. P., pretože skutok nie je trestným činom.

Obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v N., trvale bytom N., slobodného, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, podľa § 166 Tr. poriadku, pri nezmenenom výroku o vine uvedenom v rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 6T/147/2018-4843 zo dňa 9.3.2022, pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zákona účinného do 6.8.2024, v časti dokonanej a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, odsúdil podľa 222 ods. 5 Tr. zákona účinného do 6.8.2024 (ďalej len Tr. zákon), § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výroky o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/86/2018 zo dňa 11.6.2020, právoplatný dňa 29.9.2020, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/106/2017 zo dňa 1.2.2018, právoplatný dňa 1.2.2018, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/107/17 zo dňa 14.12.2017, právoplatný dňa 14. 12. 2017, rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/21/16 zo dňa 5.12.2017, právoplatný dňa 5.12.2017, rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/4/17 zo dňa 24.10.2017, právoplatný dňa 24.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona, § 78 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad po dobu 2 (dvoch) rokov. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zákona uložil obžalovanému po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostaviť sa do dvoch pracovných dní k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko a v rámci uloženého ochranného dohľadu mu uložil povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného C. C., E., N. XX, F., U.: XXXXXXXXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Rozsudok je vo vzťahu k obžalovanej C. C. právoplatný dňom 15.7.2025. Rozsudok napadol odvolaním len obžalovaný A. B., písomne prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným dňa 23.5.2025, ktorým v zákonnej lehote podal odvolanie, a to proti výroku o vine a výroku o treste. Odvolanie obžalovaný následne písomne zdôvodnil, a to podaním doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 22.7.2025, a to nasledovne:

„Obžalovaný podaným odvolaním namieta výrok súd o jeho vine ako aj o uloženom treste. Je pravdou, že obžalovaný sa ku skutkom, ktoré sa mu kládli za vinu pred súdom priznal a svoje konanie oľutoval. Obžalovaný taktiež urobil pred súdom vyhlásenie o vine a to ku skutkom v rozsahu podľa obžaloby zo dňa 15.10.2018, ktoré boli právne kvalifikované podľa v tom čase platného Trestného zákona. Sme toho názoru, že na uskutočnené vyhlásenie obžalovaného súd nemal pri aktuálnom rozhodovaní prihliadať, nakoľko od jeho prijatia súdom došlo k podstatnej zmene hmotného práva a samotný súd výrazne upravil rozsah skutkov oproti obžalobe (aj keď formálne iba vo vzťahu k obžalovanej C. C.).

Trváme na tom, že súd mal v zmysle ústavného princípu retroaktivity Trestného zákona resp. jeho zmeny priaznivejšej pre páchatela (článok 50 ods. 6 Ústavy SR a §2 ods. 1 Tr. zákona) v rozsudku zohľadniť zmenu právneho stavu, keďže sa týka posudzovania trestnosti a s tým súvisiaceho ukladania trestu.

Obžalovaný sa dovoľáva podstatnej zmeny okolností (zmena hmotného práva podľa novely Trestného zákona účinná od 06.08.2024) oproti právnomu stavu, ktorý bol v čase vyhlásenia o vine a teda aj v čase jeho prijatia súdom. Máme za to, že aj napriek vyhláseniu o vine nie je možné oddeliť trest od trestnosti. Zmena trestného zákona sa priamo dotýka aplikácie tejto zmeny na rozhodovanie o vine obžalovaného

a následne aj na rozhodovanie o treste. Podľa nášho názoru je neprijateľné, aby za rovnaké skutky boli spoluobžalovaní v tej istej veci a v jednom konaní posudzovaní podľa rozdielnych znení trestného zákona, obžalovaná C. C. podľa priaznivejšieho znenia po účinnosti novely a obžalovaný A. B. pred účinnosťou novely.

Poukazujeme na to, že obžalovaný A. B. písomne dňa 29.10.2024 navrhoval súdu, aby mu bolo umožnené urobiť vyhlásenie o vine podľa zmeneného trestného zákona. V rámci tohto nového vyhlásenia by bolo aktualizované aj oboznámenie obžalovaného so zmenou právnej kvalifikácie a so zmenou trestnej sadzby. Trváme na tom, že obžalovaný mal právo byť poučený podľa §333 ods. 3 písm. h), g) Tr. poriadku o právnej kvalifikácii a novej trestnej sadzbe podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Navrhovaný postup t. j., že súd umožní obžalovanému urobiť opätovné vyhlásenie o vine, ako správny potvrdil Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 4To/12/2024 zo dňa 26.02.2025. Tak, ako sme to namietali v konaní pred súdom prvého stupňa, trváme na tom, že nakoľko trestné stíhanie obžalovaného A. B. nie je skončené, je preto dôvodná aplikácia „prelomenia“ vyhlásenia o vine, keďže zmena zákona je pre obžalovaného priaznivejšia. Pridržiavanie sa procesného ustanovenia §257 ods. 7 Tr. poriadku je v zmysle platnej judikatúry „nezdravým právnym formalizmom“ popierajúcim nadradenosť ust. §2 ods. 1 Tr. zákona nad citovaným procesným ustanovením. Ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zákona a článok 50 ods. 6 Ústavy SR je preto nutné aplikovať vždy, ak došlo pre obžalovaného k priaznivejšej zmene Trestného zákona a rozsudok súdu dosiaľ nenadobudol právoplatnosť vo všetkých jeho výrokoch, teda ide o fázu neukončeného trestného stíhania.

V tomto smere poukazujeme na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 1Tdo/60/2022 zo dňa 05.10.2022, ktorým súd vyslovene pripustil „prelomenie“ vyhlásenia o vine v prípade zmeny zákona, ktorá je pre páchatel'a priaznivejšia, pokiaľ sa vec nachádza vo fáze neskončeného trestného stíhania.

Ohľadom skutočnosti, že trestné stíhanie nie je skončené len výrokom o vine, hoci aj právoplatným, poukazujeme na rozsudok Najvyššieho súdu ČSR zo dňa 19.12.1974, sp. zn.: 4Tz 101/74 (zverejnený v Zbierke rozhodnutí pod č. R 18/1975).

„Podle § 12 odst. 9 tr. ř. trestním stíháním se rozumí úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku nebo usnesení o zastavení trestního stíhání. Podle § 122 odst. 1 tr. ř. odsuzující rozsudek musí obsahovat i výrok o trestu, přičemž výrokem o trestu se podle tohoto zákonného ustanovení míní i výrok o upuštění od potrestání. Řízení a rozhodnutí o trestu je proto součástí trestního stíhání, které nemůže při odsouzení pachatele skončit dříve, než bylo pravomocně rozhodnuto o vině a trestu (popř. o upuštění od potrestání).

V důsledku toho, jestliže odvolací soud zruší v odsuzujícím rozsudku pouze výrok o trestu a výrok o vině ponechává v právní moci a vrátí věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí jen v otázce trestu, neskončilo tím ještě trestní stíhání; objeví-li se v tomto stadiu řízení důvod, pro který je třeba trestní stíhání zastavit (§ 11 odst. 1 tr. ř.), není pravomocný odsuzující výrok o vině překážkou pro zastavení trestního stíhání“.

Obžalovaný ďalej namieta nezákonnosť rozhodnutia súdu aj v tom smere, že bol odsúdený za „organizátorstvo“ aj vo vzťahu ku skutkom, kde bola obžalovaná spod obžaloby oslobodená. Jednalo sa o skutok dokonaného čiastkového útoku pri žiadateľke o úver G. Q. (18.000 EUR) a ďalej pri čiastkových útokoch v štádiu pokusu vo vzťahu k žiadateľom o úver A. L. (15.000 EUR), D. T. (15.000 EUR), J. D. (14.000 EUR), A. F. (20.000 EUR), H. G. (2.000 EUR), I. E. (6.000 EUR), G. I. (16.000 EUR), Q. F. (12.000 EUR), J. K. (12.000 EUR), D. I. (12.000 EUR), A. U. (15.000 EUR), Q. F. (15.000 EUR), A. I. (2.500 EUR), G. Q. (3.000 EUR), I. R. a D. R. (3.000 EUR a 40.000 EUR), K. C. (8.000 EUR), K. T. (45.000 EUR) a A. P. (25.000 EUR). Škoda bola preto súdom znížená o sumu 424.500 EUR. Taktiež chceme poukázať na to, že oslobodením obžalovanej spod vyššie uvedených skutkov súd v podstatnej miere vyhovel námietke, ktorú sme písomne vniesli ešte v prípravnom konaní pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu na KR PZ Žilina dňa 14.06.2018.

Podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona je účastníkom na trestnom čine alebo na jeho pokuse ten, kto úmyselne zosnoval alebo riadil spáchanie trestného činu (organizátor). Atribútom účastníctva je súvislosť medzi konaním páchatel'a a účastníka, a preto sa na trestnú zodpovednosť a trestnosť účastníka použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a. Je preto jednoznačné, že ak skutok páchatel'a nie je trestným činom, nemôže byť za tento skutok postihovaný ani organizátor skutku.

Podľa § 222 ods. 2 Tr. zákona, trestný čin úverového podvodu môže spáchať len špeciálny subjekt, to znamená, iba osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje. V stíhanom prípade sa malo jednať o spoluobžalovanú C. C., ktorá bola zamestnankyňou C. C., E.. To znamená, že obžalovaný A. B., ktorý nikdy nebol zamestnancom banky, resp. osobou ktorá by bola oprávnená konať za toho kto úver poskytuje, tak nemôže sám naplniť kvalifikačné znaky trestného činu úverového podvodu. Podľa rozhodnutia súdu je obžalovaný A. B. vinný v nezmenenom rozsahu a teda je odsúdený aj za skutky, pri ktorých súd pri spoluobžalovanej C. C. konštatuje, že „nie sú trestným činom“. Rozsah skutkov, kde došlo k oslobodeniu spod obžaloby nie je zanedbateľný a predstavuje zníženie posudzovanej škody v celkovej výške 424.500 EUR. Z uvedeného dôvodu súd konštatoval, že konaním obžalovanej C. C. vznikla poškodenému C. C., E. škoda 176000 € a v ďalších prípadoch hrozila škoda 307.000 EUR, čo predstavuje značnú škodu. Obžalovaná C. C. preto bola uznaná vinnou zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 v časti dokonanej a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a obžalovaný A. B. je v nezmenenom rozsahu podľa pôvodného rozsudku sp. zn.: 6T/147/2018-4843 zo dňa 09.03.2022 vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zákona (účinného do 06.08.2024) v časti dokonanej a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Právna kvalifikácia skutku obžalovaného A. B. je úverový podvod podľa § 222 ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zákona t. j. spôsobenie škody veľkého rozsahu a to nezodpovedá škode súdom vyčíslenej v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný A. B. bol uznaný vinným aj za skutky, ktoré nie sú trestným činom a teda ukladaný trest ho ako účastníka postihuje aj za skutky, kde súd obžalovanú C. C. spod obžaloby oslobodil. Obžalovaný trvá na tom, že je nezákonne odsúdený za obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zák. (účinného do 06.08.2024) v časti dokonanej a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, formou organizátorstva podľa §21 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, kde škoda poškodeného C. C., E. mala byť z deviatich dokonaných útokov 191.560,74 EUR a v ďalších štyridsiatich prípadoch mal poškodenému hroziť vznik škody 832.500 EUR. Taktiež chceme poukázať na to, že hoci je poškodený C. C., E. odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces, tak voči obžalovanému A. B. si môže uplatňovať vyššiu škodu (191.560,74 EUR) ako voči obžalovanej C. C. (176.000 EUR). Je rovnako neprijateľné, aby obžalovaný znášal označenie trestného činu ako „obzvlášť závažný zločin“, keď čin má byť tak ako pri spoluobžalovanej kvalifikovaný ako „zločin“. Pri ďalšom výkone trestu odňatia slobody má podľa Trestného zákona podstatný význam, či si odsúdený vykonáva trest za „obzvlášť závažný zločin“ alebo za „zločin“ (napr. podľa § 66 a § 67 Tr. zákona).

S poukazom na to, že uvedené skutočnosti sú tak významné, že výrok súdu o vine nemôže v tomto neukončenom stíhaní obstáť a odôvodňovali by podanie dovolania, žiadame aby odvolací súd uplatnil revíznny princíp aj napriek tomu, že súdom bolo prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného. Máme za to, že chyba výroku o vine znemožňuje uloženie zákonného a spravodlivého trestu.

Obžalovaný podaným odvolaním namieta aj výrok o treste predmetného rozsudku, kde na jednej strane nesúhlasí s uložením súhrnného trestu a taktiež nesúhlasí s výškou trestu, ktorý je síce oproti pôvodnému rozsudku znížený, ale aj tak ho považuje za neprimerane prísny vzhľadom na doteraz právoplatne uložené tresty odňatia slobody v celkovej výmere 17 rokov a 5 mesiacov. Súd podľa písomného odôvodnenia rozsudku pri ukladaní trestu uvedené doteraz uložené tresty odňatia slobody vôbec nezohľadnil.

Obžalovaný namieta zákonnosť ukladania súhrnného trestu, nakoľko ak boli splnené podmienky na súhrnný trest, tak tieto boli naplnené už pri ukladaní predchádzajúcich trestov, ktoré sú citované v rozsudku ako zrušované týmto rozhodnutím. Pri všetkých uvedených rozsudkoch súdy upúšťali od uloženia ďalšieho trestu. Podľa nás by to potom znamenalo, že už rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn.: 2T/21/2016 zo dňa 05.12.2017, právoplatný 05.12.2017, mal byť ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn.: 9T/4/2017 zo dňa 24.10.2017, právoplatný 24.10.2017. Následne pri obdobnom vyhodnocovaní, mal byť rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn.: 6T/107/2018 zo dňa 14.12.2017, právoplatný 14.12.2017 ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn.: 9T/4/2017 zo dňa 24.10.2017, právoplatný 24.10.2017 a rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn.: 2T/21/2016 zo dňa 05.12.2017, právoplatný 05.12.2017. A takto ďalej mali byť ukladané súhrnné tresty aj podľa ďalších citovaných rozsudkov Okresného súdu

Námestovo, ktoré nasledovali a to sp. zn.: 6T/106/2018 zo dňa 01.02.2018 a sp. zn. 6T/86/2018 zo dňa 11.06.2020.

Sme toho názoru, že uložením súhrnného trestu napadnutým rozsudkom, je neprípustne a v neprospech obžalovaného odstraňovaná nezákonnosť predchádzajúcich rozsudkov v časti týkajúcej sa už uložených trestov (resp. neuložených súhrnných trestov).

Taktiež namietame, že obžalovanému nebola súdom zohľadnená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona a to napomáhanie obžalovaného A. B. pri objasnení skutku a usvedčenie spolupáchateľa D. G.. Menovaný bol súdom odsúdený v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo sp. zn.: 6T/137/2019, kde podnet bol daný vyšetrovateľom KR PZ Žilina v tejto veci (ČVS: KRP-76/2-VYS-ZA-2016) dňa 15.06.2018 s poukazom na výpoveď v tom čase obvineného A. B..

Obžalovaný A. B. na začiatku hlavného pojednávania v súdnej veci uskutočnil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. Obžalovaný svojím postojom výraznou mierou prispel k urýchleniu konania, nakoľko pre vyhlásenie o vine, nebolo potrebné v tejto komplikovanej a rozsiahlej veci vykonávať na hlavnom pojednávaní celé dokazovanie, to znamená výsluchy všetkých viac ako 60 svedkov, ako aj ďalšie najmä listinné dôkazy.

Obžalovaný namieťa výšku uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorá s doteraz uloženými trestami predstavuje spolu 22 rokov a 5 mesiacov, čo je trest, ktorý považujeme za zjavne neprimeraný a popierajúci zásady ukladania trestov. V tomto treste dominuje represívna zložka nad výchovnou zložkou, čím je popretá proporcionálnosť trestu ako právneho následku trestného činu. Takto vysoký trest za prevažne majetkový trestný čin je podľa nášho názoru neakceptovateľný aj vzhľadom na skutočnosť, že sa blíži ku hranici trestu 25 rokov odňatia slobody, čo je podľa § 47 ods. 2 Tr. zákona alternatívny trest k maximálnemu doživotnému trestu, ktorý je ukladaný podľa platného Trestného zákona za najzávažnejšie trestné činy ako úkladná vražda, nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, obchodovanie s ľuďmi, terorizmus a ďalšie. Možno teda všeobecne skonštatovať, že medzi tieto najzávažnejšie trestné činy nie sú zaradené majetkové trestné činy, za ktoré je súdený obžalovaný.

Obžalovaný vidí disproporciu v uloženom treste a v trestoch ukladaných za medializované mimoriadne závažné násilné, daňové a korupčné trestné činy, kde výška trestov nebola tak vysoká, ako trest uložený napadnutým rozsudkom v spojení s ďalšími trestami uloženými obžalovanému.

Zásadu primeranosti trestu k trestnému činu, za ktorý je trest ukladaný popisuje Nález Ústavného súdu SR Pl. ÚS 106/2011 nasledovne: „Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchateľa i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchateľom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného“.

Sme toho názoru, že v odôvodnení rozsudku popisovaný účel trestu t. j. ochrana spoločnosti a výchovné pôsobenie bude naplnený už právoplatne uloženými trestami odňatia slobody v rozsahu 17 rokov a 5 mesiacov. Obžalovaný má v súčasnosti 42 rokov, skutkov sa dopustil pred desiatimi rokmi a v súčasnosti si plne uvedomuje nesprávnosť svojho konania a má snahu o nápravu života a to aj preto, že je otcom maloletého syna. Uložený ďalší trest odňatia slobody v súčte s už uloženými trestami však v podstate eliminuje akékoľvek výchovné pôsobenie trestu k riadnemu životu obžalovaného, ako predpokladá zákon a v nezanedbateľnej miere postihuje aj jeho blízku osobu, maloletého syna. Obžalovaný svojím prístupom v tejto súdnej veci, ako aj v iných konaniach pred Okresným súdom, prejavil sebakritický

postoj a ku skutkom sa priznal. Obžalovaný by chcel, aby mu bolo nenavyšovaním doterajších trestov umožnené preukázať úprimnú snahu po náprave.

S poukazom na uvedené navrhujeme, aby súd podľa §44 Tr. zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko tresty uložené obžalovanému A. B.:

- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn.: 28T/89/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn.: 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov;
- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn.: 6T/98/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn.: 3To/31/2017 z 08.06.2017, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ktorý je ku dnešnému dňu právoplatne v nezmenenej výške 7 rokov aj po novom rozhodovaní súdov o treste podľa §405b Tr. poriadku (rozsudok KS v Žiline sp. zn.: 1To/97/2024 zo dňa 14.01.2025);
- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn.: 4T/51/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn.: 1To/11/2021 zo dňa 28.09.2021, ktorým bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov; sú na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočné.

Obžalovaný žiada, aby odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o vine a vo výroku o treste.“

Sám obžalovaný podal písomne odvolanie voči rozsudku, a to podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 02.07.2025, ktoré zdôvodnil nasledovne:

Nesúhlasí s tým, že okresný súd mu neaplikoval novelu Trestného zákona a vyniesol trest podľa starého neplatného zákona. Odôvodnil to tým, že bol právoplatne uznaný vinným, nakoľko urobil vyhlásenie o vine v čase platnosti starého zákona a jeho odvolanie smerovalo voči výroku o treste. Rozsudok sp. zn. 6T/147/2018 nikdy nenadobudol právoplatnosť, a to aj keď sa okresný súd opiera o jeho vyhlásenie o vine, tak chce poukázať na to, že vina a trest sú odlišné veci. Súd mu ukladal trest v čase platnosti a účinnosti novely Trestného zákona a použil Trestný zákon, ktorý je neplatný. Novela Trestného zákona sa predsa nemenila vo vine, ale v trestných sadzbách len o trestoch. Preto je toho názoru, keď mu súd ukladal trest 14.5.2025 v čase účinnosti novely Trestného zákona, tak mu ju mal automaticky aplikovať. Je toho názoru, že okresný súd porušil čl. 50 ods. 6 Ústavy SR a § 2 ods. 1 Tr. zák. Ďalej uvádza, že okresný súd voči spoluobžalovanej C. C., ktorá neurobila vyhlásenie o vine, túto oslobodil z niektorých skutkov z dôvodu, že skutky nie sú trestným činom, ale v jeho prípade ho súd za ne uznal vinným, že sú trestným činom len preto, že urobil vyhlásenie o vine. Rozumie tomu, že vyhlásenie o vine a jeho prijatie je neodvolateľné, ale je toho názoru, v tomto prípade sa to prelamuje, keď skutky nie sú trestným činom. Súd ich mal predsa automaticky vyňať aj voči jeho osobe, a to bez ohľadu na to, že urobil vyhlásenie o vine. Ešte chce odvolaciemu súdu uviesť to, že aj keď sa o tom okresný súd zmienil, tak vôbec nezobral do úvahy trest, ktorý už má, resp. vykonáva a uložil mu tak ďalší trest, je odsúdený troma samostatnými rozsudkami vo výške 17,5 roka za majetkové trestné činy. Tento trest, ktorý vykonáva, je už taký vysoký, že uloženie ďalšieho trestu je pre neho likvidačné. Má 11-ročného syna, ktorého mu vychováva 80-ročná mama a pri takom vysokom treste nestihne už ani matku a nebude mať vlastne ani kam ísť. Celú svoju minulosť úprimne ľutuje, skutok, za ktorý je súdený, sa stal pred viac ako 10 rokmi, celé konanie trvá takmer 10 rokov. Vo výkone trestu je už 9,5 roka a má ešte veľa pred sebou. Prosí Krajský súd v Žiline, aby zväzil jeho argumenty, aplikovanie novely Trestného zákona, doterajšiu výšku trestu, ktorý vykonáva, veľký časový odstup a dĺžku konania a upustil mu od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na trest, ktorý si vykonáva a dĺžku celého konania.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného A. B. písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ obžalovaný A. B.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným A. B. bolo podané oprávneným subjektom v zákonom stanovenej lehote, proti výrokom rozsudku, proti ktorým je prípustné a je dôvodné a to z dôvodov, na ktoré poukázal obžalovaný v podanom odvolaní. Krajský súd preskúmaním napadnutého rozsudku konkrétne zistil, že rozhodnutie okresného súdu je pre krajský súd nepreskúmateľné pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, pre

nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení súdom prvého stupňa a keď súd prvého stupňa sa súčasne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, pretože trestnosť činu spáchaného obžalovaným A. B. je potrebné posúdiť podľa neskoršieho Trestného zákona účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu, ktorý je pre páchatela priaznivejší v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák., čím sú tu dané zákonné dôvody podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 Tr. por. na zrušenie napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. na vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z hľadiska procesného odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. a o odvolaní obžalovaného konal a rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože napadnutý rozsudok trpel takými chybami, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Podľa § 168 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto.

Krajský súd pripomína, že ide v poradí o druhé rozhodnutie v predmetnej trestnej veci, a to z dôvodu, že Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 2To/64/2022-4923 zo dňa 17. mája 2023 podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. prvostupňový rozsudok sp. zn. 6T/147/2018 zo dňa 9.3.2022 zrušil vo vzťahu k obžalovanej C. C. vo výrokoch o vine, treste, ochrannom opatrení a náhrade škody a vo vzťahu k obžalovanému A. B. v časti vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V predmetnej trestnej veci bola obžaloba podaná dňa 16.10.2018 na obvinenú C. C. pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zák. a obvineného A. B. pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zák. sčasti dokonale a sčasti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Obžalovaný A. B. v konaní pred súdom prvého stupňa dňa 18.4.2019 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 písm. b) Tr. por., ktoré bolo súdom prijaté podľa § 257 ods. 7 Tr. por., a to ku všetkým skutkom podľa obžaloby zo dňa 15.10.2018, ktoré boli právne kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin.

Zároveň z rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/147/2018 zo dňa 14.5.2025 vyplýva, že v prípade právnej kvalifikácie a ukladania trestu obžalovanej C. C. súd prvého stupňa aplikoval Trestný zákon účinný od 6.8.2024, v zmysle kritérií uvedených v ustanovení § 124 ods. 4 Tr. zák., § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, ale v prípade obžalovaného A. B. ponechal právnu kvalifikáciu bez zmeny a ukladal trest podľa Trestného zákona účinného do 6.8.2024 s odôvodnením, že obžalovaný A. B. už bol v tejto trestnej veci právoplatne uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zák. účinného do 6.8.2024, sčasti dokonale a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to na podklade jeho vyhlásenia o vine ešte pred nadobudnutím účinnosti novely Trestného zákona, t. j. pred dátumom 6.8.2024. Okresný súd vychádzal z úvah, že aj trest bolo aktuálne potrebné ukladať podľa ustanovenia účinného v čase rozhodovania o vine. V prejednávanej veci tak nastala situácia, že súd prvého stupňa súčasne v tom istom rozsudku právne kvalifikoval konanie obžalovanej C. C. (ktorú sčasti oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom), uznal ju vinnou a trest ukladal podľa ustanovení Trestného zákona účinného od 6.8.2024 ako zákona pre ňu najpriaznivejšieho, a zároveň vo vzťahu k obžalovanému A. B. postupoval v tom istom rozsudku podľa § 166 Tr. por. a pri nezmenenom výroku o vine uvedenom v rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 6T/147/2018-4843 zo dňa 9.3.2022, uznal obžalovaného vinným a trest mu ukladal podľa Trestného zákona účinného do 6.8.2024, teda pre obžalovaného A. B. nepriaznivejšieho v porovnaní s aktuálnou právnou úpravou.

Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval správne a plne v intenciách zrušujúceho uznesenia č. k. 2To/64/2022-4923 zo dňa 17. mája 2023, ktorým bol viazaný, na druhej strane však nepochybne v dôsledku legislatívnej zmeny (nález ÚS SR, č. k. PL. ÚS 3/2024-761 v Zbierke zákonov SR zverejnený pod č. 215/2024 Z. z. dňa 6.8.2024, ktorým nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony), bolo potrebné postupovať v zmysle ust. § 2 ods. 1 Tr. zák.,

podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, čo sa vzťahuje aj na obžalovaného A. B., nielen na obžalovanú C. C.. Uvedené je aj podstatou odvolacích námietok obžalovaného, ktoré ako dôvodné vyhodnotil krajský súd s poukazom na nasledovné.

Z ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že trestnosť činu, teda vina a uloženie trestu by mali byť posudzované podľa jedného Trestného zákona podľa zhodnej časovej verzie. Z judikatúry vyplýva, že neskorší zákon sa použije, len ak je to pre páchatel'a priaznivejšie, čo znamená, že použitie nového práva je potrebné posudzovať ako celok, aby konečný výsledok bol pre páchatel'a priaznivejší. Nutné je hodnotiť starý a nový zákon, tak z hľadiska ustanovení zvláštnej časti, ako aj so zreteľom k ustanoveniam všeobecnej časti. Nepôjde teda len o porovnanie trestných sankcií starého a nového Trestného zákona, je rozhodný výsledok porovnania trestov, ktoré by boli pri použití zákonov ako celkov páchatel'ovi za konkrétnych posudzovaných okolností uložené. Otázkou aplikácie § 2 ods. 1 Tr. zák. je nutné riešiť i za situácie, kedy výrok o vine, o ktorej bolo rozhodnuté podľa predchádzajúceho Trestného zákona, je už právoplatný a je ukladaný len trest. Najvyšší súd SR pripustil, že v určitých prípadoch je možné na základe podaného opravného prostriedku zrušiť aj výrok o vine, ktorý je právoplatný, čím sa problém výrokov o vine a treste podľa časovo rôznych úprav vyrieši. Teda bolo konštatované, že odvolací súd môže do relatívne právoplatného výroku o vine zasiahnuť aj vtedy, ak po postupe súdu prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ale ešte do právoplatnosti výroku o treste v konaní o odvolaní proti výroku o treste, nadobudne účinnosť novela Trestného zákona zásadným spôsobom sa dotýkajúca výroku o vine v prospech obžalovaného. V prejednávanej veci obžalovaný A. B. priznal vinu za spáchanie obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 5 písm. a) Tr. zák., účinného do 6.8.2024 (sadzba 10 - 15 rokov), pričom v dôsledku novely Trestného zákona by bolo možné konanie obžalovaného posúdiť v zmysle kritérií uvedených v ust. § 124 ods. 4 Tr. zák., § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024 ako miernejší trestný čin (pri trestnom čine úverového podvodu podľa § 222 Tr. zák. účinného od 6.8.2024 bola v každom odseku znížená trestná sadzba). Naviac, je potrebné zohľadniť ust. § 317 ods. 1 Tr. por. posledná veta, v zmysle ktorého na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne odvolací súd aj vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a analogicky aj pri uplatnení zásady tzv. *benefitio cohaesionis*, ak je dôvod, na ktorého základe rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obžalovaného na prospech aj ďalšiemu spoluobžalovanému alebo zúčastnenej osobe, ktorá nepodala odvolanie, rozhodne odvolací súd vždy aj v ich prospech (§ 324 Tr. por.). V danej veci spoluobžalovaná C. C. bola sčasti uznaná vinnou a sčasti oslobodená pre trestnú činnosť, pre ktorú boli pôvodne obaja s obžalovaným A. B. stíhaní, na oboch bola podaná obžaloba, avšak len obžalovaný A. B. urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu k žalovanému skutku pri právnej kvalifikácii jeho konania ako obzvlášť závažného zločinu. Osobitne za situácie, na ktorú poukázal aj obžalovaný A. B. v podanom odvolaní, teda že bol uznaný vinným za spáchanie tejto trestnej činnosti formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák., čo nebolo zohľadnené súdom prvého stupňa v odvolaní napadnutom rozsudku. Takýmto postupom potom došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona v neprospech obžalovaného, na čo musel reagovať odvolací súd a „prelomiť“ obmedzený revízný princíp, pretože zistené chyby by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Aj tu platí, že hmotnoprávne ust. § 125 ods. 1 Tr. zák. a na neho nadväzujúce skutkové podstaty trestných činov ako hmotnoprávne ustanovenia, majú dominantnú špeciálnu povahu vo vzťahu k procesným ustanoveniam § 257 ods. 5 Tr. por. a § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože stav miernejšieho postihu páchatel'a privodila zákonodarná moc zmenou zákona. Tieto hmotnoprávne ustanovenia nemôžu byť porušené procesnou nemožnosťou podania odvolania v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. a § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., nakoľko by došlo k diskrepancii medzi vôľou zákonodarnej moci a právom obžalovaného, aby aj jeho vina bola posudzovaná v súlade s § 2 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd teda v súlade s úvahami Najvyššieho súdu SR a zároveň rozhodnutiami S14/2019-II a R 18/1975 a potrebou ich správneho aplikovania v interpretačnej jednote dospel k záveru, že ust. § 257 ods. 5 Tr. por. je potrebné vykladať tak, že obžalovaný nemôže podať odvolanie proti výroku o vine po tom, ako súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijme jeho vyhlásenie, že je vinný, ktorá okolnosť vyvoláva tzv. relatívnu právoplatnosť výroku o vine, pričom ale nebráni odvolaciemu súdu vo výnimočných prípadoch, ako je tomu práve v prejednávanej veci obžalovaného A. B., ak to vyžaduje dodržanie princípu materiálnej spravodlivosti, zasiahnuť do tohto relatívne právoplatného výroku o vine, preto odvolací súd pristúpil podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 2 Tr. por. k zrušeniu rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/147/2018 zo dňa 14.5.2025 vo vzťahu k obžalovanému A. B. a zároveň z dôvodu zachovania dvojinstančnosti konania

podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol pri dôslednej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák., a to v prospech obžalovaného.

V rámci ďalšieho postupu bude úlohou súdu prvého stupňa odstrániť vyššie vytknuté zistené nedostatky a následne urobiť ďalšie rozhodnutie, a to vo výroku o vine aj treste u obžalovaného A. B. s prihliadnutím na zmenu Trestného zákona v prospech obžalovaného, na ktorú musí súd prvého stupňa primerane reagovať, zároveň bude potrebné, aby sa súd prvého stupňa vysporiadal aj s formou účasti obžalovaného A. B. ako organizátora na časti trestnej činnosti, spod ktorej bola obžalovaná C. C. oslobodená.

Krajský súd záverom uvádza, že v tejto trestnej veci odvolanie podal len obžalovaný A. B., a to v zákonom stanovenej lehote proti výroku o vine aj treste. Krajský súd však meritórne výrok o treste u obžalovaného A. B. nepreskúmaval, a to ani na podklade odvolania obžalovaného A. B. a to z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu pre potreby rozhodovania o uložení trestu obžalovanému za trestnú činnosť, ohľadne ktorej obžalovaný vyhlásil vinu za účinnosti Trestného zákona účinného do 6.8.2024. Okresný súd po odstránení zistených nedostatkov musí opätovne rozhodnúť o vine a treste u obžalovaného A. B., teda nie je namieste za takého stavu preskúmavať výrok o treste, ktorý má svoj podklad vo výroku o vine. Krajský súd však dáva do pozornosti, že pri rozhodovaní o treste tento mal byť zároveň objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a súčasne zohľadňovať primerané zadosťučinenie pre obžalovaného za dĺžku vedeného trestného konania voči jeho osobe, s prihliadnutím na dôvody mimo osoby obžalovaného, ktoré mali vplyv na neprimeranú dĺžku konania (vznesenie obvinenia dňa 21.12.2016, podanie obžaloby 16.10.2018, vyhlásenie viny obžalovaným 18.4.2019).

Krajský súd záverom dáva súdu prvého stupňa do pozornosti, že podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

21 3To/69/2025

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.